

29. 4. 2022 ráno jsme se setkali na vlakovém nádraží v Kraslicích, aby mohla začít naše cesta do Prahy. První přestup jsme měli v Sokolově, potom v Chebu. 3,5 hodiny jsme strávili ve vlaku a hráli si s Emičkou hry, díky čemuž nám čas plynul jako voda. Po příjezdu do Prahy jsme se šli najíst a poté jsme šli do České národní banky. Zde jsme se nejprve podívali na vyhlášení žáků z prvního stupně. Jakmile skončilo vyhlášení, tak jsme dostali zadání my. Vyčkali jsme na pokyny k tomu, abychom mohli začít pracovat na našem tematickém úkolu. Na zpracování jsme měli 30 minut. Po ukončení písemné práce jsme měli možnost podívat se do reprezentativních prostor České národní banky – trezor obsahující největší zlatou korunu, celkem 130 kg vážící zpracování návrhu pana Oppla, nebo cihly z různých druhů materiálů pro srovnání váhy, či přístroj na rozpoznávání padělků. Po absolvování exkurze jsme se vrátili zpět do sálu a čekali na vyhlášení. Nejprve se vyhlašovalo „prvních“ pět týmů, které postoupily do užšího finále. Dostali jsme se do finále a já jsem v tu chvíli, se slzami v očích, byla snad nejšťastnější člověk na světě. V užším finále jsme dostali několik doplňujících otázek k našemu úkolu z písemné práce. Odpovědi pro nás byly celkem snadné. Když vyhlašovali pátý tým a my to nebyli, poskočilo mi úplně srdce radostí. Čtvrtý tým... my a radost mi vykouzila úsměv na tváři opět. Byly to opravdu krásné chvíle. Po vyhlášení nás vzala paní učitelka na zmrzlinu a odpočinout si do parku. Sice jsme pak museli trochu popoběhnout, aby nám neujel zpáteční spoj, ale stálo to za to. Cesta domů utekla velmi rychle, protože jsme svůj úspěch nestihli ani zpracovat. Byl to opravdu zážitek, odvezli jsme si krásné vzpomínky a já i fotku s jedním porotcem.

Klárka

